

Anticorpi anti Toxoplasma gondii Ig M

Imunologie	Anticorpi anti Toxoplasma gondii Ig M
Specimen recoltat:	- sange venos
Recipient recoltare:	- vacutainer fara anticoagulant cu / fara gel separator
Metoda:	- chemiluminiscenta
Analizor:	- analizoarele de imunologie din dotare

1. Informatii generale:

Toxoplasmoza este o boala protozoica provocata de Toxoplasma gondii.

Dintre simptomele cele mai des intalnite in toxoplasmoza amintim:

- limfadenopatiile (inflamarea ganglionilor limfatici) - constituie simptomul cel mai frecvent,
- cefalee,
- febra,
- mialgii (dureri musculare),
- fatigabilitate marcata (oboseala cronica),
- disfagie (dificultate la inghitit),
- eruptie cutanata,
- carioretinita- este cea mai grava manifestare a infectiei cu toxoplasma gondii si este secundara cantonarii parazitului la acst nivel (retina).

Parazitul acestei maladii a fost descoperit pentru prima data de savantul francez S.Nicolle in anul 1908, in organele interne ale unei rozatoare Ctenodactyles gondii numindu-l Toxoplasma gondii. Toxoplasmoza provine de la denumirea in forma de arc iar gondii de la numele rozatoarei.

Toxoplasma gondii face parte din clasa Sporozoare, ordinul Coccidia. Multiplicarea se face atat sexuat cat si asexuat.

Multiplicarea sexuata a parazitului se petrece in epiteliul intestinal al pisicii de casa si a altor animale din familia Felidae, gazda definitiva a toxoplasmei. In intestinul ei trofozoidul se transforma in oochist care se elimina cu materiile fecale in exterior.

Toxoplasmele in stadiul de trofozoizi sunt sensibile la actiunea factorilor termici si chimici. Ele se distrug rapid la temperaturi de 25°C, la actiunea alcoolului etilic 50%, cloraminei.

Multiplicarea asexuata a parazitului are loc in organismul diferitelor mamifere si a omului- gazda intermediara a parazitului. Fiind un parazit intracelular, se multiplica prin diviziune formand pseudochisturi fara invelis, care elibereaza la randul lor alte pseudochisturi.

Chisturi adevarate se pot forma in organele interne, in toxoplasmoza cronica, care ulterior cel mai frecvent se calcifica.

Transmiterea de la om la om nu este cunoscuta, cu exceptia celei *in utero*. Modalitati mai rare de transmitere a infectiei sunt transfuziile de sange provenit de la persoane aflate in stadiul de parazitemie si infectiile de laborator.

Infectia fetală în cursul primului trimestru de sarcină este rară, dar gravă, producând frecvent avort. Cel mai mare risc de transmitere verticală a infecției se produce în cursul săptămănilor 26-40.

Determinările serologice ale infecției cu *Toxoplasma gondii* constă în identificarea anticorpilor specifici împotriva parazitului:

- anticorpii IgM apar în decursul primei săptămăni de boală, ating un nivel maxim într-o lună și scad progresiv într-un interval de 3-6 luni, existând posibilitatea de a persista în titruri scăzute până la 2 ani.
- anticorpii IgG apar mai târziu și ajung la titrul maxim în circa 1-2 luni, persistând apoi timp îndelungat.

2. Recomandări pentru determinarea anticorpilor anti *Toxoplasma gondii* IgM:

- identificarea infecției acute cu *Toxoplasma gondii*,
- profilul TORCH.